

KAPITTEL 10 – DENNIS

Altså, folk tolerer ingenting for tida. Ein snøball høyrer jo med når det snør. Det er vanskeleg å unngå at det kjem småstein i snøballen såpass tidleg på vinteren. Han hadde sikta på skiltet utanfor skulen, kasta av full kraft, og så kom dei ungane berre gåande akkurat då. Eit uhell, men det vart jo full pakke med rektor og ein gråtande gut i femte med eit lite sår i panna, unnskyld og ein prat med dei heime, som rektor sa. Mamma hadde ikkje blitt så glad. Ikkje pappa, heller. Men det hadde ikkje blitt så mykje prat om det etter at dei kom heim att. Lite prat om noko som helst. Han var mest på rommet sitt.

Det var i går. No er han på veg til skulen igjen. Like greitt. Han kjem inn fem over, som han pleier, ikkje nokon vits i å bryte den tradisjonen. Den same julestemninga, lys og song og glitter, Tor er blid att.

Det er ikkje mange lappane att. Henrik trekker, det er Liam som skal få gåva si i dag. Han pakkar opp med ein gong, det er eit par sokkar. Var ikkje det litt kjedeleg gåve? – Tusen takk, hemmelege nisseven, seier Liam og kjenner på sokkane. – Ver så god! roper Bjørk, og alle ler. Det er kanskje berre Dennis som ikkje har fått med seg at Bjørk liker Liam så godt? Vel, ho heldt i alle fall ikkje noko hemmeleg, den jenta. Dennis snur seg og ser auga hennar lyse. *Dei vakraste*. Det er ord han ikkje kan seie, men han kan tenke dei inni seg. Han blir både varm og trist på same tid.

Han orkar ikkje gå ut i friminuttet. Etter at alle dei andre har gått ut, seier Tor at det er greitt. Han kan få slappe av litt aleine om han treng det. Dennis berre nikkar. Han treng det.

Plutselig opnar døra seg, Liam kjem inn. – Eg skal berre hente noko, seier han. – Vi har jo prøve neste time. – Å, seier Dennis. Det bryr han midt i ryggen.

Liam set seg, blar i boka, men ser ikkje ut til å lese noko. – Gler du deg til ferie? spør han. Dennis berre trekker på skuldrene. – Gjer du? – Ja, eg gjer det. Eg gler meg til foreldra mine kjem heim til jul. Pappa har hatt julekonsert på Svalbard, og mamma er med. Dei skal dra heim i kveld, men no er det uvêr. Det er ikkje sikkert at dei rekk avslutninga.

Dennis veit ikkje heilt kva han skal svare. Han kunne gjerne sendt mamma til Svalbard. Ut i stormen. Kanskje. Han kremtar.

– Det ordnar seg nok. Men du, luktar det ikkje litt spesielt her?